KOMISJA EUROPEJSKA
DYREKCJA GENERALNA
Środowiska
Dyrekcja D - Wdrażanie, Zarządzanie i Europejski Semestr
ENV.D.1 – Egzekwowanie Przepisów, Polityka Spójności i Europejski Semestr, Zespół 1
Naczelnik Wydziału

Bruksela, dnia 08/07/2013

Pani
Krystyna Kowalska
Prezes Stowarzyszenia
"Światowid"
Ul. Szpitalna 5 lok. 5
00-031 Warszawa
Pologne

Dotyczy: CHAP (2013) 0313

Szanowna Pani,

Niniejszym chciałbym Panią poinformować, że służby Komisji dokonały analizy zgłoszonej przez Panią pismem z dnia 21 stycznia 2013 r. skargi, zarejestrowanej pod numerem referencyjnym CHAP (2013) 0313 dotyczącej budowy sanitariatu publicznego wraz z funkcjami towarzyszącymi na prawym brzegu Wisły w Warszawie. Na wstępie chciałbym streścić podnoszone przez Panią argumenty.

Pani główny zarzut dotyczy braku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wspomnianej wyżej inwestycji realizowanej na obszarze Natura 2000 "Dolina Środkowej Wisły". Ponadto, podnosi Pani, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska (dalej RDOŚ) na wniosek wykonawcy przedmiotowego przedsięwzięcia - Zarządu Mienia m.st. Warszawy zezwolił na niszczenie siedlisk i ostoi gatunków ptaków na obszarze planowanego przedsięwzięcia. Zwraca Pani uwagę, iż zgoda ta wynikała z koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego w tym wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska. Wskazuje Pani również, iż przedmiotowa inwestycja znajduje się w obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią. Ponadto, podważa Pani uzasadnienie Regionalnej Dyrekcji Gospodarki Wodnej dotyczące wydania zgody na wycinkę drzew na terenie planowanej inwestycji. Według oceny wspomnianego wyżej organu drzewa stwarzały zagrożenie dla spływu lodu i wysokiej wody. W dodatkowej korespondencji (pismo z dnia 13 maja 2013 r.) zwraca Pani uwagę na opinię Biura Ochrony Środowiska m.st. Warszawy, w której stwierdzono, iż przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz na stanowisko RDOŚ w sprawie projektu pn. Warszawski Węzeł

Commission européenne/Europese Commissie, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË - Tel. +32 22991111
Biuro: BU-5 00/181 - Tel. Linia bezpośrednia +32 229-67943 - Faks +32 229-95809
Alicja.KOZLOWSKA@ec.europa.eu

Wodno-Rowerowy "Pedałuj i Płyń", z której wynika, iż ww. projekt nie wywrze istotnego oddziaływania na obszar Natura 2000.

Przed przystąpieniem do analizy zarzutów przedstawionych przez Panią chciałbym zauważyć, iż Komisja Europejska czuwa nad przestrzeganiem prawa Unii Europejskiej i może zajmować się naruszeniami prawa jedynie w tym zakresie. Komisja Europejska jest kompetentna, by kontrolować czy państwa członkowskie wdrożyły do swojego prawa krajowego stosowne przepisy unijne bądź też, czy prawo Unii Europejskiej (TFUE, bądź oparte na nim akty prawne – dyrektywy, rozporządzenia, decyzje) nie jest łamane. W związku z tym, służby Komisji mogą rozpatrywać Pani skargę wyłącznie w świetle obowiązującego prawa unijnego, podczas gdy sprawy regulowane wyłącznie polskimi przepisami należą do kompetencji polskich władz.

Na wstępie zauważyć należy, iż tematyka Pani skargi wchodzi w zakres dyrektywy siedliskowej (dyrektywa 92/43/EWG), dyrektywy ptasiej (dyrektywa 2009/147/WE) oraz dyrektywy 2007/60/WE w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, tzw. dyrektywy powodziowej.

Odnosząc się do Pani argumentów dotyczących braku przeprowadzenia przez właściwe władze oceny oddziaływania budowy sanitariatu na obszar Natura 2000 "Dolina Środkowej Wisły" zauważyć należy, iż kwestia oceny wpływu przedsięwzięć na obszary Natura 2000 została uregulowana w dyrektywie siedliskowej. Zgodnie z art. 6 ust. 3. dyrektywy siedliskowej, każde przedsięwzięcie, które nie jest bezpośrednio związane lub konieczne do zagospodarowania obszaru Natura 2000, ale które może na nie w istotny sposób oddziaływać, podlega odpowiedniej ocenie jego skutków dla danego obszaru z punktu widzenia założeń jego ochrony. W świetle wniosków wynikających z tej oceny, władze krajowe wyrażają zgodę na przedsięwzięcie dopiero po upewnieniu się, że nie wpłynie ono niekorzystnie na dany obszar. Ww. przepisy zostały przetransponowane na grunt prawa polskiego do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 96 ust. 1 ustawy *"[o]rgan właściwy do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, innego niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jest obowiązany do rozważenia, przed wydaniem tej decyzji, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000."*

Z analizy przedstawionych przez Panią informacji wynika, iż właściwy organ uznał, iż przedsięwzięcie to nie jest objęte zakresem dyrektywy 2011/92/UE w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, tzw. dyrektywy EIA, a zatem nie jest zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, i nie wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz na podstawie ww. ustawy transponującej również przepisy dyrektywy EIA uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Należy zauważyć, iż rzeczywiście uzasadnienie właściwego organu o braku konieczności przeprowadzenia oceny i uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do przedmiotowego przedsięwzięcia wydaje się być nieprawidłowe, gdyż nie uwzględnia art. 96 ust. 1 ustawy. Tym niemniej z przedstawionych przez Panią informacji nie wynika, iż przedsięwzięcie to może mieć znaczący wpływ na dany obszar Natura 2000. Tym samym służby Komisji nie mają podstaw by podważać wnioski organu o braku konieczności wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. Ponadto, jak wyjaśniono w odpowiedzi służb Komisji na Pani skargę o nr ref. CHAP (2012) 2664,

kwestia stosowania wymogów art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej w odniesieniu do przedsięwzięć, które nie są objęte zakresem dyrektywy EIA była przedmiotem dyskusji z organami polskimi podczas spotkania 21 czerwca br. celem lepszego stosowania art. 6 ust. 3 w Polsce.

W zakresie Pani zarzutów dotyczących decyzji RDOŚ z dnia 10.09.2012 r. zezwalającej na niszczenie siedlisk i ostoi chronionych gatunków ptaków oraz jednego gatunku gada, powołującej się na ważny interes publiczny, zauważyć należy, iż podobnie jak w przypadku decyzji RDOŚ w sprawie zaskarżonego przez Panią przedsięwzięcia pn. *Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru Wisły na odcinku od wysokości ul. Tamka do wysokości ul. Boleść, wzdłuż ulic Wybrzeże Kościuszkowskie i Wybrzeże Gdańskie w Warszawie* (sprawa o nr ref. CHAP (2012) 2847), decyzja ta została wydana przed nowelizacją ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Jak wyjaśniono w odpowiedzi służb Komisji na Pani skargę o nr ref. CHAP (2012) 2847, do 30 września 2012 r. ustawa umożliwiała wydanie decyzji zezwalającej na odstępstwa o zakazów wymienionych w art. 5 dyrektywy ptasiej na podstawie m.in nadrzędnego interesu publicznego, co w opinii Komisji stanowiło nieprawidłową implementację art. 9 ust. 1 dyrektywy ptasiej do prawa polskiego. Komisja skierowała przeciwko Polsce skargę do Trybunału Sprawiedliwości, który w wyroku C-192/11 zgodził się z zarzutami Komisji. Tym niemniej, Polska zastosowała się do wyroku Trybunału zmieniając ustawę o ochronie przyrody (ustawa z 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. 31.08.2012, poz. 985). Ustawa ta weszła w życie 1 października 2012 r. W chwili obecnej jednak na podstawie dostępnych informacji nie można stwierdzić, by przepisy dyrektywy ptasiej były nieprawidłowo przetransponowane na grunt polskiego prawa. Tym samym należy uznać, iż systemowy problem niezgodności polskiego prawa z wymogami dyrektywy ptasiej został rozwiązany i Komisja nie przewiduje podejmowania innych działań w tym zakresie.

Odnosząc się do Pani zarzutów dotyczących wpływu wycinki drzew na wzrost zagrożenia powodziowego w Warszawie, chciałbym zauważyć, iż kwestia ta może wchodzić w zakres dyrektywy powodziowej, i służby Komisji dokonały jej analizy w odpowiedzi na Pani skargę zarejestrowaną pod nr ref. CHAP (2012) 2847 dotyczącą przedsięwzięcia pn. *Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru Wisły na odcinku od wysokości ul. Tamka do wysokości ul. Boleść, wzdłuż ulic Wybrzeże Kościuszkowskie i Wybrzeże Gdańskie w Warszawie*. Podobnie, i w tym przypadku, na podstawie otrzymanych od Pani informacji, służby Komisji nie są w stanie stwierdzić naruszenia dyrektywy powodziowej w odniesieniu do przedsięwzięcia budowa sanitariatu publicznego wraz z funkcjami towarzyszącymi.

Podsumowując, w zakresie Pani zarzutów dotyczących nieprzeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, mimo, iż uzasadnienie organu wydaje się być nieprawidłowe, Komisja na podstawie informacji przez Panią przedstawionych nie jest w stanie stwierdzić potencjalnego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Natomiast w zakresie decyzji RDOŚ, jak wyjaśniono powyżej, systemowy problem nieprawidłowej transpozycji dyrektywy do prawa krajowego został rozwiązany, i Komisja nie przewiduje dalszych działań w tym zakresie. Ponadto, z przedstawionych informacji nie wynika, iż w odniesieniu do przedmiotowego przedsięwzięcia doszło do naruszenia przepisów dyrektywy powodziowej. W związku z powyższym, nie zamierzamy otwierać sprawy o naruszenie prawa Unii Europejskiej przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie artykułu 258 TFUE w podniesionej przez Panią sprawie. Biorąc pod uwagę powyżej przedstawioną analizę, Komisja planuje zamknięcie sprawy zarejestrowanej pod numerem rejestracyjnym CHAP (2013) 0313. Przed podjęciem tego kroku, chciałbym jednak dać Pani możliwość złożenia uwag. Bardzo proszę o przesłanie wszelkich

ewentualnych komentarzy, jakie pragnie Pani przedstawić w ciągu miesiąca od daty otrzymania tego listu.

Z wyrazami szacunku,

Georges Kremlis